

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 15Csp/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919202769
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Boros
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2020:6919202769.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudcom JUDr. Zoltánom Borosom v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 81107 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 81000 Bratislava proti žalovanému V. o zaplatenie 2.154,21 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e** v časti sumy 120,- eur.

II. **Z a m i e t a** žalobu žalobcu, ktorou sa na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 2034,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% p.a. zo sumy 2154,21 eur od 2.8.2016 do 16.4.2019, zo sumy 2144,21 eur od 17.4.2019 do 14.5.2019, zo sumy 2134,21 eur od 15.5.2019 do 14.6.2019, zo sumy 2124,21 eur od 15.6.2019 do 10.7.2019, zo sumy 2094,21 eur od 11.7.2019 do 19.08.2019, zo sumy 2064,21 eur od 20.08.2019 do 11.09.2019 a zo sumy 2034,21 eur od 12.09.2019 do zaplatenia.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. sa žalobou doručenu súdu dňa 30. 5. 2019 domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 2154,21 eura spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 2. 8. 2016 do zaplatenia. Svoju žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 19. 3. 2015 bola medzi jeho právnym predchodcom Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá Zmluva o pôžičke č. 7149511 (ďalej len „zmluva“). Na základe tejto zmluvy bola žalovanému poskytnutá pôžička 2500 eur, ktorú sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť a zaplatiť aj úroky a poplatky.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že z dôvodu existencie iných dlžôb nie je schopný uhradiť žalovaný nárok naraz. Navrhoval splátky v sume 30,- eur mesačne, prípadne vo vyššej sume. Na pojednávaní predložil predžalobnú upomienku spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., na ktorú mala byť v minulosti postúpená žalovaná pohľadávka. Na pojednávaní taktiež uviedol, že podpis na doručení preukazujúcej doručenie výzvy na zaplatenie zo dňa 26. 5. 2016 nie je jeho podpisom.

3. Právny predchodca žalobcu na výzvu súdu, či na žalobe trvá s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka podaním doručeným dňa 23. 7. 2019 oznámil, že nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítat' od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Opierajúc sa o rozhodnutia súdov vydaných v obdobných veciach mal za to, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca

má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky tzn. ktorejkoľvek splátky, ktorú sám určí. Možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je pritom právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. K dátumu zosplatenia žalobca z predpísaných 15 splátok evidoval úhradu 12 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 12. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.03.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.06.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.06.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobca nešpecifikuje, ktorou konkrétnou splátkou sa stal dlh splatným. V predmetnej právnej veci sa žalovaný prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.03.2016. V zmysle vyššie uvedených zmluvných podmienok a zákonných ustanovení, bol žalobca povinný evidovať omeškanie jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, a až následne mohol pristúpiť k zosplateniu dlhu. Právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 20.06.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Žalovaný vykonal čiastkové úhrady v celkovej výške 1185,82 Eur, čo predstavuje úhradu 15 splátok po 75,29 Eur a časť 16. splátky vo výške 56,47 eur, ktoré boli riadne započítané na predpísané splátky.

4. Súd uznesením zo dňa 6. 2. 2020, č. k. 15Csp/33/2019-194 vyhovel návrhu na zmenu žalobcu a pripustil vstup spoločnosti Intrum Slovakia, s. r. o. do konania.

5. Žalobca podaním doručeným dňa 2. 9. 2019 žalobu vzal späť v rozsahu sumy 60,- eur, keďže žalovaný zaplatil 3 x 10,-eur (v dňoch 16. 4. 2019, 14. 5. 2019, 14. 6. 2019) a 1 x 30,- eur dňa 10. 7. 2019.

6. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 16. 3. 2020. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' ospravedlnil, preto súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení žalobu vzal späť v sume 60,- eur, keďže žalovaný nad rámec skôr uvedených platieb uhradil 2 x 30,- eur, a to v dňoch 19. 8. 2019 a 11. 9. 2019. Špecifikáciu uplatňovaných úrokov z omeškania prispôbil vykonaným úhradám.

7. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie prostredníctvom nasledovných listinných dôkazov: notárskej zápisnice č. N3283/2017 vrátane prílohy 1, prehľadu splátok a úhrad, oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16. 2. 2015, oznámenia o postúpení pohľadávky, rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 11. 2017, predžalobnej upomienky s doručenkou, predžalobnej upomienky zo dňa 5. 12. 2016.

8. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd konanie podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil v časti sumy 120,- eur.

9. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6530503771 zo dňa 18. 3. 2015 vyplýva, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a. s. sa touto zmluvou zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský vo výške 2500 eur pri úrokovej sadzbe 27,90 % ročne. Úver bol poskytnutý prevodom na účet žalovaného. Úver mal byť splácaný v 60 mesačných splátkach po 75,29 eur s termínom konečnej splatnosti „2/2020“. Celková výška nákladov spotrebiteľa činila 1890,22 eura a celková čiastka úveru sumu 4390,20 eur. Ročná percentuálna miera nákladov („RPMN“) činila 27,89%, pričom zmluva obsahovala aj údaj o priemernej miere RPMN, a to vo výške 18,34%. Podľa bodu 12.2. zmluvy spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti Pôžičky v prípade, ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

10. Pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a. s. predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 5. 2016 vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v sume 210,87 eur. Upozornil žalovaného na to, že ak do 5. 7. 2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 3/2016, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Výzva bola podľa predloženej doručky žalovanému doručená dňa 8. 6. 2016. Predložená doručka je verejnou listinou, ktorá preukazuje pravdivosť údajov na nej uvedených, pokiaľ nie je preukázaný opak. Žalovaný nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie skutočnosti, že podpis na tejto doručke nie je jeho podpisom, preto jeho tvrdeniu súd neuveril a mal za to, že výzva bola žalovanému doručená do vlastných rúk.

11. Listom zo dňa 27. 7. 2016 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému, že z dôvodu neuhradenia splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke sa stáva dlh z úverovej zmluvy č. 7149511 splatným v celom rozsahu naraz. Doručenie tejto listiny žalovanému nebolo v konaní robené sporným. Taktiež nebolo sporné, že evidenčné číslo 7149511 sa vzťahuje na zmluvu č. 6530503771 zo dňa 18. 3. 2015 .

12. Z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom vyplýva, že ku dňu 26. 5. 2016 žalovaný bol v omeškaní so zaplatením splátok splatných dňa 20. 3. 2016 v časti sumy 60,29 eur, ako aj splátok splatných dňa 20. 4. 2016 a 20. 5. 2016 v sume 2 x 75,29 eur (spolu 210,87 eur). Možno konštatovať, že ku dňu uskutočnenia výzvy na úhradu splátok (26. 5. 2016) bol žalovaný v omeškaní so zaplatením splátky splatnej dňa 20. 3. 2016 po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Ku dňu uskutočnenia tejto výzvy sa stali splatnými aj splátky za mesiace apríl a máj 2016.

13. Z notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou dňa 11. 12. 2017 č. N 3283/2017, Nz 54215/2015 bolo zistené, že v rámci rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. aktíva spojené s „Ostatným podnikaním“ zanikajúcej spoločnosti prešli na spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., ktorá takto nadobudla aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie nároku v súdnom konaní.

14. Z predloženej predžalobnej upomienky zo dňa 5. 12. 2016 vyplýva, že spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. vyzvala žalovaného na úhradu pohľadávky spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. variabilný symbol 71449511. Z obsahu upomienky nevyplýva, že došlo k postúpeniu pohľadávky na túto spoločnosť, naopak, vyplýva z nej, že v tom čase išlo o pohľadávku spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Nakoľko nebol predložený iný dôkaz o tom, že by pohľadávka prešla na inú spoločnosť, súd nemal za preukázanú absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného

práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

22. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

23. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Zmluva o úvere uzavretá medzi žalovaným a Consumer Finance Holding a. s. dňa 18. 3. 2015 sa primárne riadi ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zároveň súd zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže ju právny predchodca žalobcu uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa, pretože nebolo preukázané, že konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka). Na základe uvedeného zmluva podlieha režimu ochrany spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú podľa zákona č. 129/2010 Z. z.

26. Z ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčané pohľadávky zo spotrebiteľských vzťahov sa stávajú nevymáhateľnými. Sú takto postavené na roveň tzv. naturálnych obligácií napr. zo stávk alebo hier (§ 845 ods. 1 OZ). Pokiaľ súd v sporovom konaní zistí, že žalovaná pohľadávka je nevymáhateľná, je povinný na túto skutočnosť prihliadnuť z úradnej povinnosti a uplatnený nárok nemôže priznať. Nakoľko ide o spor začatý po 5. 12. 2018, súd je s ohľadom na prechodné ustanovenie § 879v Občianskeho zákonníka výkladom a contrario aplikovať ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka bez ohľadu na skutočnosť, že samotný záväzkový vzťah vznikol pred dňom 5. 12. 2018.

27. V zmysle uvedeného súd z úradnej povinnosti skúmal, či nárok uplatnený žalobcom nie je premlčaný. Žalovaný nárok predstavuje nárok na zaplatenie nesplateného úveru, ktorý sa stal predčasne splatným v dôsledku výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 27. 7. 2016. Súd konštatuje, že výzva bola uskutočnená v súlade bodom 12. 2. zmluvy o úvere, ale aj v súlade s obmedzením vyplývajúcim z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaný bol výzvou zo dňa 26. 5. 2016 vyzvaný na zaplatenie pohľadávky vo výške 210,87 eur zahrňujúcej aj výslovne uvedenú splátku za mesiac marec 2016 eur s upozornením, že ak nedôjde k úhrade v lehote do 5. 7. 2016, veriteľ je oprávnený úver vyhlásiť za predčasne splatný. V čase uskutočnenia tejto výzvy omeškanie žalovaného so zaplatením splátok presiahlo obdobie troch mesiacov v prípade splátky splatnej dňa 20. 3. 2016 a omeškanie pokračovalo aj splátkami splatnými dňa 20. 4. 2016 a 20. 5. 2016.

28. Nakoľko žalovaný na výzvu zo dňa 26. 5. 2016 nereagoval uhradením nedoplatku, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27. 7. 2016 pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Vzhľadom na osobitné podmienky predčasného zosplatenia nároku podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka má súd za to, že § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka sa v spotrebiteľských zmluvách neaplikuje. Pokiaľ totiž zákonodarca vyžaduje od veriteľa, aby predčasnú splatnosť zvyšku dlhu vyvolal najskôr po uplynutí 3-mesačnej lehoty počítanej od splatnosti niektorej splátky, je vylúčené, aby tento úkon mohol stihnúť do splatnosti nasledujúcej splátky - pri mesačných splátkach sa táto splátka musela stať splatnou najmenej 2 mesiace pred oznámením o predčasnej splatnosti úveru. Súd v tomto smere podporne poukazuje na názor Petra Vojčíka a kol.: Občiansky zákonník, stručný komentár, IURA EDITION spol. s r. o, Bratislava, rok 2010, str. 202: „Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky v § 53 ods. 8 (v súčasnej dobe ods. 9).“ Predčasná splatnosť preto mohla byť vyvolaná aj za situácie, že medzi výzvou na úhradu omeškaných splátok a oznámením o predčasnej splatnosti sa stali splatnými aj ďalšie splátky. V tomto smere súd podporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v obdobnej veci sp. zn. 16Co/414/2017, dostupnom napr. na adrese <<http://merit.slv.cz/KSBB/16Co/414/2017>> .

29. Predčasným zosplatnením úveru vzniká veriteľovi nárok na zaplatenie celého zvyšku úveru. Ide o majetkový nárok, ktorý sa s ohľadom na ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčuje v režime Občianskeho zákonníka. Rozhodujúcim aspektom pre posúdenie eventuálneho premlčania žalovaného nároku je určenie, ktorým dňom začína plynúť 3-ročná premlčacia doba. Súd eviduje, že rozhodovacia prax súdov v tejto otázke nie je jednotná. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka výslovným spôsobom určuje, že v týchto prípadoch začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti (t. j. splatnosti) nezaplatenej splátky, ktorou sa rozumie nesplnená splátka, nezaplatenie ktorej bolo dôvodom pre vyvolanie predčasnej splatnosti dlhu. Z gramatického výkladu ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka nepochybne vyplýva, že samotný právny úkon veriteľa, ktorým oznámi dlžníkovi, že úver sa stáva predčasne splatným, nie je z hľadiska plynutia premlčacej doby relevantný. Nemožno preto začatie plynutia premlčacej doby odvodzovať odo dňa vyhotovenia oznámenia o predčasnej splatnosti úveru (v prejednávacom prípade dňa 27. 7. 2016).

30. Premlčacia doba v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti) ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo, ktorá zosplatnenie vyvolala). Krajský súd v Banskej Bystrici svoj právny názor o vzťahu ustanovení § 103 a § 101 Občianskeho zákonníka vysvetlil nasledovne: „Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je teda úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Preto, ak z ustanovenia druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje špeciálnu úpravu vyplýva, že v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala, a z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá je všeobecnou úpravou, vyplýva odlišný režim určenia začiatku plynutia premlčacej doby, je zrejmé, že prednosť má úprava druhej vety §-u 103 Občianskeho zákonníka a počiatok plynutia premlčacej doby bude viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namiesto, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje.“ (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 16Co/34/2018). S týmto právnym názorom sa konajúci súd stotožňuje.

31. V čase uskutočnenia výzvy zo dňa 26. 5. 2016 bol žalovaný v omeškaní dlhšom ako 3 mesiace v prípade splátky splatnej dňa 20. 3. 2016. Z textácie výzvy vyplýva, že veriteľ viazal možné zosplatnenie úveru na neuhradenie splátky splatnej v mesiaci marec 2016 v dodatočnej lehote. Rovnako aj z listu z 27. 7. 2016 vyplýva, že dôvodom predčasného zosplatnenia úveru je neuhradenie splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke. Z tohto kontextu vyplýva, že dôvodom vyhlásenia predčasnej splatnosti bolo omeškanie s úhradou splátky 03/2016. Argumentácia žalobcu, že malo ísť o splátku 06/2016, nemá základ v predložených listinných dôkazoch, preto ju súd považuje za účelovú. Premlčacia lehota začala plynúť dňom 20. 3. 2016, t. j. splátkou, ktorej neuhradenie po dobu viac ako tri mesiace po splatnosti viedlo veriteľa k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Trojročná premlčacia doba uplynula dňom 20. 3. 2019. Žaloba žalobcu bola podaná dňa 30. 5. 2019. Nakoľko žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby, súd pohľadávku žalobcu považoval za nevymáhateľnú a z tohto dôvodu žalobu žalobcu zamietol.

32. Súd napriek ochote žalovaného uhradiť žalovaný nárok v splátkach nerozhodol rozsudkom pre uznanie nároku. Nie každé uznanie nároku musí byť nevyhnutne súdom akceptované a viesť na návrhu žalobcu k vydaniu rozsudku pre uznanie nároku. Aj rozsudok pre uznanie nároku ako každé rozhodnutie súdu by malo byť zákonné, t. j. v súlade s hmotným právom (právnymi predpismi). Aj keď na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy - § 153a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov v spojení s § 99 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, to nie je v ust. § 282 C. s. p. vyjadrené, vyplýva to z ochrany slabšej strany - spotrebiteľa. Preto súd zastáva názor, že napriek uznávaciemu prejavu žalovaného spotrebiteľa a návrhu žalujúceho dodávateľa navydanie rozsudku pre uznanie tento nemožno vydať, ak by odporoval hmotnému právu - napríklad v žalobe by sa uplatňoval nárok na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorej neplatnosť súd skúma aj bez návrhu (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/150/2017 zo dňa 21. 02. 2018 - 10. odsek odôvodnenia, podľa ktorého: „V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni

spotrebitelia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a podobne.“ (viď aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/128/2018). Uvedený záver platí obdobne aj pri rozhodovaní o nárokoch, ktoré sa ukážu byť nevymáhateľnými z dôvodu premlčania.

33. Žalovaný bol v spore v prevažujúcej miere úspešný, keďže žaloba bola zamietnutá v časti istiny 2.034,21 eur (§ 255 ods. 1 CSP). Žalobcovi by podľa § 256 ods. 2 CSP prislúchal nárok len v časti sumy 120,- eur, v ktorej bolo konanie zastavené v dôsledku úhrady vykonanej po začatí konania. Žalovanému by takto mal vzniknúť nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však z vyjadrenia žalovaného na pojednávaní vyplýva, že mu v konaní žiadne trovy nevznikli a ich náhradu si neuplatňuje, súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Rimavská Sobota na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 355 ods. 1 a 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).